

ferunt subnigrum, subalbum, fuscum, subcæruleum, ferreum: densi sunt alij, alij pumicosi, friabiles, alienaque materæ permixti: præduri quidam, quidam molliores, scissique faciles: non omnes demum æqualis facultatis, cum aliqui ad effectus Magneticos, ut ad conuersiones, ferrumque excitandum, rapiendum, contorquendum validi cernantur; aliqui, etsi molis non minoris, tardi, & debiles; brevisque admodum actiuitatis: omnes tamen lapideam sapiunt naturam non secus quam reliqui omnes obuij lapides, quorum tantam varietatem obseruamus absque omni, quæ obseruari sensu possit, à lapideo genere differentiâ. Est quædam tamen de Magnetibus quibusdam dubitandi ratio an ad lapidum genus iure reuocari debeant: qui cum ferreum referant colorem, nec ferrea careant tenaci duritie, & si ad læuorem atterantur, ferreum exhibeant splendorem; maxime verò quod, si excoquantur, ferrum ex eis primæ notæ eliciatur: ad ferream potius venam perfectiorem pertinere, quam ad lapidum classẽ censi debent. Sed hanc Chemicis mittamus soluendam dubitationem: nobis, qui Magnetis facultatem vnã, non eius formam, siue speciem contemplandam suscipimus, satis esto pauca hæc ab instituto aliena, ne planè omitteretur quidquid ad mixtum illud pertinet, obiter attigisse. Ad rem igitur deinceps attendamus.

HYPOTHESIS I.

Linea meridiana in plano Horizontali designanda proponitur.

Nilius frequentior quam huius lineæ in sequentibus futura est mentio: nec quidquam fortasse ad Magneticam facultatem inuestigandam, ac pernoscendam occurret magis necessarium: ex ea siquidem multiplices Magneticorum conuersiones, directiones, declinationes; quod in postremis non est numerandum contemplationis huius caput; perpendicularæ veniunt. Quamquam verò nihil huius lineæ inuestigatione tritiùs habeatur apud scriptores Astronomiæ, Geographiæ, Gnomonices, Artis nauticæ; ut vix quemquam, qui Mathematicis disciplinis afficiatur, latere possit eius ducendæ multiplex ratio: nihilo tamen minus, cum tractatus hic huiusmodi lineæ carere minimè possit, eam ducendi modum proponendum duxi, qui omnium (varij enim, & multiplices apud varios habentur) paratissimus videtur. Centro A circulis aliquot in plano quopiam descriptis, ut schema refert; in eodem centro stylum A I erige eidem plano perpendiculariter insistentem: quod ut absolvas alterum circini pedem in tribus quibuscumque punctis alicuius descriptorum circulorum statue, alterum ad styli vtrumque iam erecti apicem I extende, & tentando perferce stylo huc, illuc inflexo, ut eandem distantiam è tribus circuli assumptis punctis ad styli apicem I tandem consequaris: quod ubi fueris consecutus, stylum censeto situm ad subiectum planum perpendicularẽ

A 2

cularem